

Nekadašnje karaševske sidenjke

joi, 20 aprilie 2017

Sidenjka ili sidenjkanje, naziv koji u našem kraju dolazi od glagola "sjesti", jedan je od lijepih zimskih obi aja kod karaševskih Hrvata koji se je po eo polako gubiti u zadnjim godinama.

Ljudi iz naših mjesta bi se okupljali zimi, u ve ernjim satima, kod jedne obitelji i tu bi sjede i obavljali lakše poslove (predenje, tkanje, pletenje, vezenje, ijanje perja, komušanje kukuruza, ešanje vune i konoplja, izrada drvenih alata za poljoprivredu itd). Budu i da su u zimskom periodu dani kra i i no i duže, a vani nije bilo ime se pozabaviti, najve i dio posla odvijao se unutar ku e ili pak salaša. Ovaj divni oblik seoskog i obiteljskog druženja u ve ernjim satima bio je od velike koristi svima koji su u njemu sudjelovali. Prilikom tih lijepih druženja bilo je velike uzajamne pomo i, što je mještanima pripomoglo pri poboljšanju obiteljskih relacija te sklapanju novih prijateljstava i oja avanju starih

Na sidenjkanje nisu išli samo stariji ljudi, ve su tu dolazili i mladi i, i djevojke. Oni bi se zahvaljuju i ovakvim prigodama mogli ešati javno sresti i bolje upoznati. Na tim sidenj-kama znale su su roditi i lijepe ljubavne idile, koje bi se idu e godine u ljeto ili kasnije u jesen pretvorile u brak. Naravno, bilo je na tim duga kim sidenjkama i dogovora o tome kako bi dobro bilo da se djevojka iz jedne date obitelji uda za momka iz neke druge obitelji, bez da mladi to uistinu žele i bez da me u njima postoji bar mrvica atrakcije ili ljubavi. Nažalost, takvih brakova je bilo puno u našim mjestima. Mladi su nekada bez prigovora prihva ali ulazak u brak, situacija koja je danas mladim naraštajima nezamisljiva.

"Na sidenjka ne se samo radilo, tu se je i jelo, skuvarde, malaj, kbasica, siranje i slanina. Lu e bi malko puglnuli vino ili rakiju, smo se šalili svi zajedno i koji je imal lep glas je zapopival, bila su to lepa vremena. Ne bil televizor i ovej internet. Sad nitko nikamo ne vr ka, nitko ne sidenjka, jedva izodimo iz sobe. Niki put nismo imali toliko cole, smo sidenjkale da napravimo kušulje i drugo što smo nosile. Se tkalo i se plelo. Ne smo kupovali i niti ne bilo kako sad. Lu e su pleli koterice, runili su kukuruc, inili stolkove i druge stvari koje su nim trebale okol doma i kod salaša. To su bile sidenjke. Ošala su sad ta vremena i sidenjke i mlogo drugi obi aji koji su nas držali ujedinjeni!" - kaže bakica Marija Žurkul, 83. godina iz Klokoti a.

Mi, mladi naraštaji, doista smo zanemarili naše stare obi aje i dozvolili da polako nestane iz naše okoline, društva i svagdanjice dosta toga što je nekada bilo zna ajno u životu naših predaka. Na nama ostaje da sa uvamo i spasimo od zaborava ljepotu i raznovrsnost karaševske kulturne baštine, ne samo putem opisivanja ili afirmiranja tradicionalne nošnje prilikom nastupa naših umjetni kih formacija na raznim festivalima, nego i svim drugim raspoloživim sredstvima. Bitno je da i sad, u ovom našem modernom vremenu, nastavimo promovirati našu prekrasnu tradicionalnu odje u, o uvamo naš govori, stoljetne obi aje i sve ono što je bilo lijepo i vrijedno u životu naših predaka na ovim prostorima.

Slavica Muselin